

[Aksel Larsen.]

lem hr. Helge Larsen, og jeg kan tilføje, at det bliver svært for os, som ikke kommer med i udvalget, egentlig at danne os noget skøn over lovforslagets betydning. Muligvis vil vi få det opklaret den kommende nytårs-aften, medmindre man vil foranstalte demonstrationer her i tinget eller nede i slotsgården, så vi kan lytte efter. Jeg aner ikke, hvilken virkning begrænsningen til køb af de knaldeffekter, man her opregner, vil få, for jeg kender dem ikke, men jeg håber, at udvalget meget samvittighedsfuldt vil undersøge sagen.

Når jeg har sagt dette, står det klart for enhver, at vi ikke er særlig sympatisk indstillet over for lovforslaget, at vi ikke mener det rimeligt at komme med sådanne love og forbud, og det gentager jeg, uanset at det behager Politikens muligvis herværende referent at skrive i sit blad, at det forbavser ham meget, at jeg er tilhænger af frihed. Det har jeg tilladt mig at være altid, men det behager altså Politikens referent at skrive det modsatte i sit blad, og da vi har trykkefrihed her i landet, skal han naturligvis have lov til det.

Så har jeg bare én bemærkning endnu, nemlig den, at jeg ved jo, at de officielle initiativtagere såvel som den højtærede justitsminister i høj grad vil begrunde en sådan lovgivning med, at den er nødvendig, fordi justitsministeriet får så mange breve fra folk, der bliver chokeret af nytårsskyderiet, og fordi der kommer så mange indsendte artikler til bladene derom; derfor er man nødt til at gennemføre dette lovforslag. Nu tror jeg, der er en vis sandsynlighed for, at en væsentlig del, måske flertallet af dem, der er utilfredse med nytårsskyderiet, skriver breve; men det store flertal af befolkningen, som deltager i nytårsskyderiet, skriver ikke breve, så disse læserbreve i bladene og disse breve til justitsministeriet giver aldeles ikke noget holdepunkt for den antagelse, at en væsentlig del af befolkningen skulle være modstandere af nytårsskyderiet.

Men lad det nu være; det er ikke min sag at korrigere den højtærede justitsministers bedømmelse af, hvor megen vægt man skal tillægge disse breve. Jeg kan blot forsikre som min overbevisning, at selv om man gennemfører dette lovforslag, vil

man efter den kommende nytårsaften få nøjagtig lige så mange henvendelser til justitsministeriet og læserbreve til bladene, hvori der klages over nytårsskyderiet, og man vil altså i så henseende aldeles ikke have opnået det, som man påstod var hensigten. Derimod når man måske noget andet, fordi man kommer med et forbud på et område, hvor det er upåkrevet, nemlig at det går sådan — som også det ærede medlem hr. Helge Larsen mente — at folk fremstiller deres egne nytårsbomber med højere knaldeffekt og måske med ulykker til følge, og det tror jeg ikke er noget heldigt resultat.

Nu venter jeg naturligvis spændt på, at den højtærede justitsminister — der lader, som om han ikke ved, at det hører til de gammeldags nytårsløjer, kendt af hvert barn i landet; at man kan hejse havelåger op i flagstangen — skal stå op her og bebrejde det ærede medlem hr. Helge Larsen, at han har givet folk fiduser med hensyn til, at de kan lave hjemmelavede fyrværkeribomber med større knald. Ja, det må han jo gøre, for da vi sidst havde en debat om dette her i tinget, fik jeg bebrejdelser, fordi jeg havde sagt det om at hejse havelåger op i flagstangen; jeg skulle ikke give befolkningen fiduser, sagde justitsministeren. Nu er der ingen fare for, at jeg ved min deltagelse i debatten kommer til at give folk fiduser, for det meste af, hvad jeg siger, bliver ikke refereret i pressen. Men jeg kan heller ikke give befolkningen fiduser, for den kender udmærket til, hvad man kan lave nytårsaften, og jeg tror, at nytårsskyderiet — undskyld, jeg kommer tilbage til det igen — er adskilligt mere harmløst end det, man vil komme ud for, hvis man gennem forbud griber ind i nytårsskyderiet.

Justitsministeren (Hans Hækkerup):

Tænk, at sådan en lille knaldeffekt kan kalde på så voldsomme lidenskaber! Principperne bliver trukket frem af stalden og luftet, det er virkelig henrivende.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro nævner fyrværkerifabrikkerne, og det spørgsmål kan naturligvis rejses, hvor berettigede fabrikernes forventninger kan have været. Det er klart, at det er et spørgsmål, vi må diskutere. Jeg forstod, at det ærede medlem ikke i dag havde tilslutning af hele